

færdigt. Det må ikke ske igen. Det vil være et svigt over for irakerne, det vil være et tilbageslag for tilliden til demokrati som forbillede, og det vil være uansvarligt på grund af den truende borgerkrig, som nemt kunne bryde ud, såfremt sikringsstyrkerne blev trukket ud.

Derfor skal vi i Danmark til trods for den pressede situation og til trods for de uacceptable billeder af ydmygende fangebehandling af vores samarbejdspartnere fastholde fokus på målet. Danmark skal fortsætte med bidraget, og som de sagde ved Kennedy Space Center, da Apollo 13 havde problemer i rummet: Failure is not an option.

Derfor støtter Venstre fortsat dansk deltagelse i den multinationale sikringsstyrke i Irak med 520 personer, som er udstationeret. Venstre er enig i regeringens linje i ønsket om en styrket FN-rolle i Irak. Det vil være i alles interesse, om verdenssamfundet generelt fik større indflydelse og dermed også ansvar.

Endvidere støtter vi i Venstre også udarbejdelsen af en fælles EU-strategi for genopbygningsarbejdet. Ligeledes finder vi beslutningsforslagets bemærkninger vedrørende den øgede erkendelse af at styrke samordningen imellem de civile og militære indsats er meget relevante, således at dette kan føre til bedre sammenhæng og større tillid til de danske styrker og den helstøbte danske indsats.

Det er vigtigt, at irakerne oplever Danmark som et land, der bidrager af et ønske om at hjælpe til bedre sikkerhed, velstand og demokrati. Det forbedrer mulighederne for at kunne minimere og sammen med lokalbefolkningen bekæmpe terrorangreb på sikringsstyrken, som ellers desværre ses.

Selv om situationen er vanskelig, har Venstre, som beskrevet i det jeg har fremhævet, tillid til, at de danske soldater fortsat vil kunne udføre et forbilledligt stykke arbejde. De er uddannet og udrustet til opgaven. De bliver udstyret med et mandat, så de kan passe jobbet. Soldaterne er velmotiverede, og med dem som frontfigurer og ambassadører i det daglige virke i Irak er vi i Venstre stolte af det stykke arbejde, som udføres.

Kl. 11.10

Derfor vil jeg slutte med en tilslutning til forlængelse af det danske bidrag i 6 måneder.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Jeg synes, hr. Ulrik Kragh kom med en meget præcis beskrivelse af situationen. Med mine ord

er vi vel i en situation, der er karakteriseret ved en eskalerende vold, ikke som hr. Ulrik Kragh sagde af små isolerede grupper, men formentlig i stadig stigende grad af en samlet folkelig modstand mod den militære tilstedeværelse af dem, der indledte krigen, og som nu er besættelsesstyrker.

Billeder af rædselsfulde overgreb mod den befolkning, man med Kofi Annans ord skal beskytte, og en total uklarhed om, hvordan magtoverdragelsen skal finde sted, er situationen i dag. Jeg tror, vi er enige om analysen, men den konklusion, som hr. Ulrik Kragh når frem til, forstår jeg ikke.

Er det ikke sådan i dag, at den militære tilstedeværelse, specielt den amerikanske tilstedeværelse, ikke er en del af løsningen, men en selvstændig og dominerende del af problemet i dag?

(Kort bemærkning).

Ulrik Kragh (V):

Jeg redegjorde for i mit ordførerindlæg, at vi fandt, at det er vigtigt at få inddraget FN og få givet FN den største indflydelse og dermed også verdenssamfundet et ansvar, og at vi ligeledes inddrager EU i en samlet strategi, således at vi kan få løftet problemstillingen i Irak.

Men derfra og så til at sige, at vi ikke har brug for amerikanerne, er et meget, meget stort skridt, og hvis det er sådan, at hr. Villy Søvndal tror, at man kan løse problemet med den manglende sikkerhed i Irak ved at trække 130.000 amerikanske soldater ud, så vil jeg kalde det dybt naivt.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Hvad er det for en rolle, som FN efter hr. Ulrik Kraghs opfattelse skal spille? Der er jo en stor diskussion i dag mellem England og USA om, hvem der skal have ansvaret for at iværksætte militæraktioner, hvor Blair insisterer på, at det skal være FN, der får retten til at bestemme, hvornår der skal sættes militæraktioner i gang.

Jeg vil spørge hr. Ulrik Kragh, om Venstre er på Blairs linje eller på USA's linje, hvor USA afviser, at FN skal beslutte, hvornår militæraktioner skal iværksættes.

På samme måde vil jeg spørge hr. Ulrik Kragh: Er det også på det økonomiske område, på det politiske område, at FN og irakerne skal have det fulde ansvar, og at amerikanerne skal trække sig tilbage? Hvor står Venstre i det slagsmål?